

عنوان مقاله:

شناسایی و ارزیابی مقاومت به شوری آتریپلکسهای بومی حاشیه دریاچه ارومیه

محل انتشار:

دومین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عبدالله حسن زاده - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

فرخ غنی شایسته - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

حسین تابیه زاد - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

رضا سکوتی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه یکی از شورترین دریاچه های جهان می باشد و به تبع آناراضی اطراف آن نیز از این قاعده مستثنی نمی باشند. هدف از انجام این مطالعه گونه های موجود از آتریپلکسهای مقاوم به شوری حاشیه دریاچه ارومیه می باشد. در این راستا آتریپلکسهای بومی حاشیه دریاچه ارومیه شناسایی و شش گونه مشخص شدند که این گ و نه ها عبارتند از: A. -1 A. tatarica 6- A. laevis 5- A. micrantha 4- A. aucheri 3- A. verrucifera 2- (leucoclada پس از مشخص شدن گونه ها جهت بررسی مقاومت به شوری آنها طرحی در قالب کرت های خرد شده که کیفیت شوری اب در کرت های اصلی و گونه های آتریپلکس در کرت های فرعی قرار دارد. بر پایه بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. تیمارهای شوری عبارتند از آب آبیاری با شوری های 15، 25 و 35 دسی زیمنس بر متر. نتایج نشان داد که با افزایش شوری عملکرد ماده خشک (اندامهای ه وایی و ریشه) کاهش پیدا کرده است اما حتی در شوری خیلی زیاد نیز به صفر نرسیده است که این بدلیل سنتز ترکیبات سازگار و دفع نمک از کرکهای موجود در سطح برگ می باشد. همچنین نتایج نشان داد که از بین شش گونه مختلف آتریپلکس گونه A. tatarica دارای بیشترین عملکرد و گونه A. verrucifera در مقام دوم قرار گرفت که نشانگر قوی بودن مکانیسمهای مقاومت به شوری در این گونه ها می باشد.

کلمات کلیدی:

آتریپلکس، شوری، دریاچه ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/246439>

